GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România [illegible]
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNȚIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 288. *Joi, 31 Decemvre.* 1887.

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei“!

In puține ḑile se'mplinescŭ 50 de anĭ, de când „Gazeta Transilvaniei“ luptă pentru lățirea culturei române, pentru libertatea și drepturile poporului românŭ.

Pe timpulŭ celei mai cumplite prigonirĭ a neamului românescŭ, „Gazeta Transilvaniei“ a arboratŭ în mijloculŭ valoroșilorŭ comercianțĭ românĭ de odinióră din Brașovŭ drapelulŭ redeșteptării naționale.

Cincĭ-ḑecĭ de anĭ de muncă, de grele și de necurmate lupte pentru înălțarea și prosperarea românismului se împlinescŭ.

Generațiunea vechiă și generațiunea cea nouă șĭ-au datŭ mâna, au pusŭ umĕrŭ la umĕrŭ, pentru realisarea marei opere a redeșteptării și a liberării poporului românŭ asupritŭ.

Lucrat'au toțĭ cu însuflețire bărbătéscă și cu statornicià sub drapelulŭ sfântŭ arboratŭ de „Gazeta Transilvaniei“ și urmândŭ devisei nemuritorului bardŭ naționalŭ: *„Uniți-vĕ în cugetŭ, uniți-vĕ 'n simțirĭ!“*

Și munca lorŭ a fostŭ încoronată de succesŭ.

Unde eramŭ acum cincĭ-ḑecĭ de anĭ și unde suntemŭ astăḑĭ! De s'a ridicatŭ spiritulŭ poporului românŭ, de s'a întăritŭ consciința luĭ națională, de s'a pusŭ temeliă la cultura luĭ națională, cine va susține, că la acéstă lucrare mărĕță națională n'a avutŭ póte cea mai însemnată parte ḑiarulŭ nostru, care a mersŭ totdéuna înainte cu lumina pe cărările întunecóse ce trebuia sĕ le străbatemŭ?

Credincioșĭ devisei ce șĭ-au ales'o fiĭ nobilĭ și devotațĭ ai națiunei în lupta pentru eliberarea și redeșteptarea națiunei române, amŭ făcutŭ totŭ ce în putință ne-a statŭ, pentru ca ḑiarulŭ nostru sĕ pótă corĕspunde câtŭ mai multŭ grelei sale chiămărĭ.

Nu ne-amŭ datŭ îndĕrĕtŭ dinaintea nicĭ unei greutățĭ, gata amŭ fostŭ a aduce orĭ-ce jertfă, și décă în timpurĭ mai multŭ orĭ mai puținŭ favorabile, prin carĭ amŭ trecutŭ, nu amŭ pututŭ sĕ facemŭ mai mulŭ pentru fóia nóstră decâtŭ amŭ făcutŭ, causa a fostŭ firma nóstră hotărîre de a păstra în tóte împrejurările independența nóstră.

Astfelŭ, trebuindŭ sĕ cucerimŭ terĕmulŭ pasŭ cu pasŭ, amŭ înaintatŭ încetŭ, dér sigurŭ, și abia astăḑĭ, după cincĭ-ḑecĭ de anĭ de muncă, ne vedemŭ în posițiune de a realisa, cu încordarea tuturorŭ puterilorŭ nóstre, cea mai ferbinte dorință a neuitatului și de fericită memoriă editorŭ alŭ ḑiarului nostru Iacobŭ Mureșianu, ca *sĕ avemŭ și propria nóstră tipografiă.*

Incepêndŭ cu ḑiua de 1 Ianuariu 1888 **„Gazeta Transilvaniei“ se va tipări în propria nóstră tipografiă.**

In modulŭ acesta ni se dă putința de a aduce modificărĭ și îmbunĕtățirĭ în partea tehnică și redacțională a fóiei nóstre.

Facemŭ tóte acestea, fără a cere însĕ și din partea publicului sĕ facă mai marĭ jertfe. „Gazeta Transilvaniei“ va apără și dela 1 Ianuariu 1888 încolo totŭ în condițiunile de până acum ale abonamentului și anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Aducêndŭ acésta la cunoscința cetitorilorŭ noștri, îĭ asigurămŭ, că nu ne vomŭ abate din calea ce-o străbatemŭ acum de jumĕtate de seculŭ, ci că vomŭ lupta și în viitorŭ cu îndoită putere și cu acelașĭ devotamentŭ pentru apĕrarea, ridicarea și întărirea românismului.

Și ca sĕ putemŭ contribui cu efectŭ la realisarea aspirațiunilorŭ nóstre îndreptățite naționale în acéstă monarchiă, vomŭ stărui înainte de tóte sĕ ținemŭ susŭ și sĕ păstrămŭ nepătatŭ steagulŭ solidarității nóstre naționale, alŭ unirei și alŭ bunei înțelegerĭ între toțĭ factorii poporului nostru.

Suntemŭ tarĭ în convingerea, ca toțĭ cei ce cugetă sincerŭ și curatŭ asupra chiămării Românului în aceste critice timpurĭ vorŭ pune cu noi umĕrŭ la umĕrŭ și astfelŭ vomŭ merge cu toții înainte, dér numai înainte, cu unanima strigare:

Dumneḑeu și dreptulŭ nostru!

Redacțiunea.

Brașovŭ, 30 Decemvre 1887.

Incă un an îlŭ îmormêntăm în cartea trecutului poporului românŭ, anŭ de puține și micĭ bucurii, dér de nenumĕrate și marĭ suferințe!

Bucuriă a avutŭ bietulŭ Românŭ, care a putută scăpa teaferŭ de șicanele și neajunsurile din partea organelorŭ stăpânirei; bucuriă a avutŭ Românulŭ, care șĭ-a strecuratŭ viața sa și a familiei sale printre miseria la care l'a espusŭ vitregia timpului și a stăpânirei; bucuriă a avutŭ Românulŭ, care șĭ-a putută scăpa vitele și moșióra, ce i-au mai rĕmasŭ, de sunetulŭ tobei esecutorilorŭ, căcĭ grele, neasemĕnatŭ de grele suntŭ birurile și sarcinile ce sugrumă grumazulŭ bietului poporŭ.

Dér suferințele luĭ, cine ar fi în stare sĕ le enumere și sĕ le descrie cu deamĕruntulŭ?!

Fostu-i-a persecutată limba și naționalitatea de dregĕtorii și dregĕtoriile stăpânirei, fostu-i-a năpăstuită șcóla și biserica de organele și poruncile guvernului, fost'a împilatŭ de uneltele dușmane ce nu-lŭ potŭ înstreina de neamulŭ luĭ, fost'a amărîtŭ până la lacrimĭ de esecutorii nemiloșĭ ai stăpânirei, fost'a batjocuritŭ și insultatŭ de cărturarii și gazetarii dușmanĭ neamului românescŭ!

Le-a suferitŭ tóte, dér a rĕmasŭ neclătitŭ în elŭ puternica credință într'o sórte și unŭ viitorŭ mai bunŭ.

Dumneḑeulŭ părinților noștri și geniulŭ bunŭ alŭ neamului românescŭ, carĭ l'au strecuratŭ cu gloriă prin tóte vicissitudinile, îĭ vorŭ aduce și anĭ de bucuriă și de fericire.

Acum când ne aflămŭ la pragulŭ noului anŭ, inima ne cresce, sufletulŭ ni-se înveselesce, credința în isbênda causei nóstre ni-se măresce, căcĭ încă cu unŭ anŭ se împuținéză timpulŭ necazurilorŭ, durerilorŭ și suferințelorŭ.

Cu atâtŭ mai multŭ ni se întăresce credința în isbênda dreptei și sfintei nóstre cause, cu câtŭ organulŭ nostru cu încheierea anului acestuia implinesce o jumĕtate de veacŭ, de când rĕspândesce lumină, luptŭ pentru drepturile politice naționale, veghiază și apĕră limba și naționalitatea, propagă și stăruesce pentru buna înțelegere și activitatea solidară între frații de un sânge, și încă cu succesŭ luptă.

Și bunŭ e Dumneḑeu, munca cinstită și stăruințele drepte și neșovăitóre vorŭ trebui în cele din urmă sĕ ne ducă la limanulŭ doritŭ, numai noi sĕ fimŭ totdéuna cu sufletulŭ tare și cu inima mare.

Pĕtrunșĭ de acéstă sfântă credință într'unŭ viitorŭ mai bunŭ alŭ națiunei nóstre asuprite, dorimŭ tuturorŭ frațilorŭ și soțilorŭ noștri de luptă și de principii:

Anŭ nou mai bunŭ!

Sgomote despre o contra-alianță.

Se semnaléză din Constantinopolŭ cătră »Daily News“ sgomotulŭ, că Rusia ar încerca sĕ formeze cu România, cu Turcia, cu Muntenegrulŭ și cu Grecia o alianță pe următórele base: Rusia ar renunța la indemnitatea de rĕsboiu, ce i-o datoresce Turcia, în schimbulŭ cedărei Erzerumului cu ținutulŭ sĕu. Grecia ar obține o rectificare a frontariei. O parte din Erțegovina s'ar da Muntenegrului și României s'ar da o parte a Transilvaniei.

Bosnia s'ar da îndĕrĕtŭ Turciei. Bulgaria ar fi pusă din nou sub suzeranitatea Porții, păstrându'șĭ numai autonomia administrativă.

Corespondentulŭ luĭ »Daily News‘ nu garantéză esactitatea acestei informațiunĭ, dér observă că cercurile oficiale otomane se vorbesce de aceste propunerĭ ca cum în realitate arŭ fi fostŭ făcute.

„Pester Lloyd‘ luândŭ notă de aceste sgomote, ḑice că acesta e planulŭ vr'unui panslavistŭ, care nu póte amăgi pe nisce politicĭ atâtŭ de esperțĭ și rutinațĭ ca Turcii, Grecii și Românii.

SCIRILE ḐILEI.

Pentru serviciile aduse maghiarismului minis ungurescŭ de culte a mai »rĕsplătitŭ“ pe preoții gr Dumitru *Hie* din *Vurperŭ,* Neculae *Românŭ* din *ghișŭ,* Grigore *Terhetea* din *Gridŭ,* Iosifŭ *Fodoreanŭ Ocolicelŭ,* Iosifŭ *Bucșia* din *Hăghigŭ,* Neculae *Cismașŭ din Văsăudŭ,* cu câte 50 fl. — Ĕtă încă 6 popĭ carĭ intră în noulŭ anŭ cu sufletulŭ încărcatŭ de pĕcate pentru faptele lorŭ neromânescĭ. Nu vorŭ fi uitațĭ.

—x—

Din causa *frigului* a trebuitŭ sĕ se 'nchidă șcólele poporale în mai multe părțĭ ale *Ardealului.*

—x—

Tabla r. din Pesta șĭ-a încheiatŭ bilanțulŭ anului n. trecutŭ cu o restanță de 31,643 acte neresolvate, cu 8248 mai multŭ ca în anulŭ trecutŭ. — Grabnică justițiă!

—x—

Scontrându-se cassa la posta din *Sibiiu,* s'a descoperitŭ lipsa a 1500 fl. Unŭ funcționarŭ a fostŭ arestatŭ, mărturisindŭ că a jucatŭ banii la loteria mică.

Literatură. — A eșitŭ de sub tiparŭ: **Raportŭ,** presentatŭ Consiliului generalŭ alŭ instrucțiunei publice în numele comisiunei alese de consiliu, *însoțitŭ cu modificările și adausele la planulŭ de învĕțĕmêntŭ alŭ scólei normale de institutorĭ,* propusŭ de ministeriulŭ instrucțiunei publice (alŭ României). Bucurescĭ, 1887. Acestŭ raportŭ fù presintatŭ Consiliului generalŭ alŭ instrucțiunei publice din România în ședința dela 3 Septemvre 1887 și se referă asupra organisării scólei normale de institutorĭ, cuprinḑêndŭ ca adnexă: Programa examenului de admitere a aspiranțilorŭ la scóla normală de institutorĭ, și: Programa de studii a scólei normale de institutorĭ.

Palatulŭ Ateneului, (broșură) Bucurescĭ 1887. Cuprinde: 1) Dare de sémă despre gestiunea legatului Scarlatŭ Rosetti și altorŭ donațiunĭ. 2) Dare de sémă despre operațiunile lotăriei Ateneului. 3) Dare de sémă despre cheltuelile făcute cu clădirea palatului.

ÎNVITARE.

In anii 1860—1863 unŭ numĕrŭ însemnatŭ de bărbațĭ zeloșĭ și iubitorĭ de progresulŭ pressei române, din tóte părțile locuite de Românĭ, au făcutŭ diverse contribuirĭ pentru ajutorarea esistenței și înlesnirea aparițiunei „Gazetei Transilvaniei“, acomodatŭ cerințelorŭ timpului de atuncĭ.

Fierbintea dorință a Tatălui meu întru fericită memoriă Editorŭ Iacobŭ Mureșianu, căruia i s'au încredutŭ sumele adunate, a fostŭ de a organisa ca unŭ fondŭ acele contribuirĭ ce s'au publicatŭ încă în numiții anĭ sub diferite titlurĭ ca „fondŭ de subsidii“ pentru „Gazetă“.

Avêndŭ de cugetŭ rĕposatulŭ meu tată ca la sfêrșitulŭ anului 1887 sĕ se retragă dela fóiă cu totulŭ, se hotărîse a realisa intențiunea sa în tómna anului acestuia. Deórece însĕ Provedința nu i-a mai dăruitŭ dile, mĭ-a lăsatŭ mie cu limbă de mórte sĕ dau eu sémă până la unŭ crucerŭ generoșilorŭ contribuitorĭ despre sumele ce i le-au încredințatŭ și despre administrarea lorŭ.

Impiedecatŭ fiindŭ prin tristulŭ casŭ de mórte și multele și grelele mele ocupațiunĭ de a face acésta până acum, viu adĭ în calitate de editorŭ și Redactorŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“ a 'mĭ împlini sfânta datoriă, învitândŭ pe *toțĭ domnii carĭ au contribuitŭ la acele subsidii în anii 1860—1863* și se mai află încă în viață, ca sĕ binevoiască séu în persónă séu prin mandatarĭ a se înfățișa la *o întrunire în diua de 30 Ianuarie (11 Februarie n.) 1888 în Alba-Iulia*, ca orașŭ situatŭ mai în centru, pentru a lua la cunoscință darea mea de sémă asupra contribuirilorŭ din cestiune și pentru ca sĕ chibzuimŭ și sĕ hotărîmŭ împreună cele de lipsă în privința întrebuințării lorŭ în viitorŭ. Localulŭ și ora întrunirei le voiu face cunoscute în fóiă cu douĕ sĕptĕmânĭ înainte.

Brașovŭ, 27 Decemvre st. v. 1887.

Dr. Aurel Mureșianu,
Editorŭ și Redactorŭ.

Din comitatulŭ Făgărașului, Decemvre 1887.

In ședința adunării generale extraordinare a comitatului Făgărașŭ, ținută în 28 Decemvre n. s'au pertractatŭ și decisŭ mai multe afacerĭ de o importanță fórte mare și instructivă pentru Românĭ în genere și în specialŭ pentru comitatulŭ Făgărașŭ.

Din aceste afacerĭ au fostŭ 2 de mai mare însemnătate și anume:

1. Ofertulŭ foresteriei de statŭ subșternutŭ prin comissiunea administrativă comitatensă în 22 Noemvre 1886 prin care foresteria de statŭ se îmbie de a lua tóte pădurile din teritoriulŭ comitatului Făgărașŭ în manipulațiunea sa pe timpŭ de 24 anĭ pentru unŭ salarŭ anualŭ de 5600 fl. solvindu-se din partea comunelorŭ proprietare.

2. Construirea unei căi ferate în Valea Oltului, pentru care s'a cerutŭ ajutorŭ în banĭ și din partea comitatului.

Cu mare finețĭ și multă dibăciă au fostŭ puse la ordinea dilei acestea 2 cestiunĭ, cea dintâiu mai bine de unŭ anŭ neîntreruptŭ, éră a călei ferate numai în ședința din urmă.

Cumcă acestea cestiunĭ s'au finitŭ în scopulŭ dreptății și nu după cum cerea politica clandestină a domnilorŭ carĭ ocupă situațiunea de adĭ, este de a se mulțămi numai »înțelepciunei înalte« a organului guvernamentalŭ »Kolozsvar“, care îngrijindu-se și despre imbunătățirea stărei misere a pré iubițiloru compatrioțĭ „Valachĭ“, a aflatŭ de bine a publica de timpuriu o programă referitóre la acestea 2 cestiunĭ. Programa organului guvernamentalŭ »Kolozsvar« din nr. 9. 5 Ianuarie 1887 este următórea:

„Décă voimŭ sĕ apĕrămŭ Ungaria și Ardealulŭ de o năvălire a dușmanului ca sĕ nu devină teatrulŭ unui resbelŭ nimicitorŭ, trebue sĕ edificămŭ liniile ferate către pasurile Tölgyes, Ghimes și Turnulŭ roșu fără amânare, pentru ca sub acestĭ murĭ naturalĭ și ai porțilorŭ lorŭ de năvălire, sĕ se pótă aduna cu iuțélă o parte combatantă de ajunsŭ. Décă voimŭ ca maghiarimea ardeleană, în casŭ de resbelŭ, sĕ nu cadă pradă unui inimicŭ duplu năvălindŭ din munțĭ pe lângă miliția regulată și órdele, carĭ prin locŭ ne vorŭ nimici orașele nóstre înflorite după esemplulŭ dela Aiudŭ, — trebue sĕ *facemŭ drumurĭ prin munțĭ* și sĕ diregemŭ *potecile* ce nu se potŭ străbate, în carĭ își au cuibŭ și'șĭ află adăpostŭ sigurŭ órdele rebele pentru ocasiunĭ binevenite. Décă voimŭ sĕ deslegămŭ cestiunea naționalitățilorŭ în Ardealŭ, trebue sĕ legămŭ prin drumurĭ ferate fortăréța neînvingibilă a maghiarimei transilvane, Săcuimea, cu țéra maghiară de josŭ. Prin acéstă legătură sĕ se mijlocéscă ca brava Săcuime, sĕ nu mai fiă espusă perirei prin emigrarea în România și Moldavia, și Săcuii, carĭ nu se mai potŭ nutri în Săcuime sĕ se inpartă în părțile ardelene pentru întărirea națiunei maghiare.“

Acésta este însĕ numai o parte bună a misiunei naționale cu drumurile ferate. Linia drumurilorŭ ferate are stațiunele sale, care ducŭ dela Ciucia prin multe comune de sub munte până la cele din văi, va deslega cestiunea naționalitățilorŭ cu mână multŭ mai sigură, decâtŭ prin arcanulŭ, care se întrebuințéză de politica înaltă. Ca dovadă viă pentru acéstă afirmare se potŭ înșira multe comune valache prin care suntŭ aședate stațiunile de drumŭ feratŭ. Poporulŭ valachŭ, dedatŭ cu servițiulŭ liniștitŭ de păstorŭ, se trage în munțĭ dinaintea tunetului sgomotosŭ alŭ locomotivelorŭ și acestŭ poporŭ valachŭ, care nu iubesce lucrulŭ, face locŭ la alțĭ venetici mai sîrguitorĭ și mai circumspecțĭ pentru lumea acésta neliniștită prin larma vagónelorŭ. Prin legarea Câmpiei, a ținutului Năsĕudeanŭ și a Făgărașului cu o rețea de drumŭ feratŭ, acéstă parte a Ardealului, care zace la spatele lumii, dotată dela natură cu multe bogății, însĕ totŭ săracă, în decursulŭ unui deceniu s'ar reforma deplinŭ în favorulŭ statului maghiarŭ.“

Guvernamentalii dela „Kolozsvár“ sciu proverbiu ŭ vechiŭ: »Românulŭ ține minte.« Acéstă „bunăvoință« a lui „Kolozsvár“ față cu prea iubiții compatrioțĭ »Valachĭ« o vorŭ ține minte aceștia.

Este „măgulitorŭ și mângăitorŭ« pentru toțĭ Românii din țĕrile corónei sf. Stefan, de a audi de acestea „laude« din scóla înaltă a guvernamentalilorŭ din Clușiŭ în unŭ timpŭ așa de posomoritŭ. Căcĭ lorŭ nu le e a ta de apĕrarea Ardealului contra vre-unui dușmanŭ ce le umblă prin creerĭ, ci le e de maghiarisarea Ardealului, în contulŭ acelora carĭ 'șĭ-au vĕrsatŭ multŭ sânge pentru apĕrarea tronului și a patriei în timpŭ de periculŭ în contulŭ Româniloru, carĭ din moșĭ și strămoșĭ, ca grănicerii au statŭ în fața altorŭ locomotive — nu umplute cu cărbunĭ, ca acelea ale guvernamentalilorŭ de la „Kolozsvár“ — ci locomotive umplute cu plumbŭ și ferŭ, și martoră este istoria că nu au dositŭ dinaintea lorŭ.

x.

Cum s'ar puté ajuta la mai sigura înaintare culturală și materială în sciință și avere a poporului nostru preste totŭ? I. Relele de carĭ sufere poporulŭ nostru și combaterea acelora II. Indicarea (arătarea) mijlócelorŭ ducĕtóre la scopŭ.

Disertațiune ce avea sĕ fiă cetită cu ocasiunea adunărei generale a despărțĕm. II alŭ Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului românŭ, ținută în 30 Octomvre (11 Nov.) a. c. în Făgărașŭ.

Motto: ......Uniți-vĕ în cugetŭ, unițĭ-vĕ în simțirĭ!.... a disŭ laureatulŭ poetŭ Andr. Mureșianu

(Fine.)

Orĭ și ce măiestriă însĕ îțĭ aduce venite — numai sĕ o scii. In Brașovŭ este o anume societate »Asociaț. pentru sprijinirea învĕțăceilorŭ dela meserii și a sodalilorŭ românĭ“; ea primesce și se îngrijesce de copiii românĭ dela măiestrii; acolo se primescŭ copii de orĭ și unde și orĭ și când, — cine voiesce își póte duce copilulŭ acolo.

Ar fi doritŭ ca asemenea „Asociațiunĭ« sĕ se înfiinteze și în Făgărașŭ și în alte locurĭ, și sĕ se pună în legătură cu cea din Brașovŭ, până vorŭ dispune și acelea de mijlóce bănescĭ de ajunsŭ.

Apoi cine nu vede, că clasa de mijlocŭ, a meseriașilorŭ, ne lipsesce mai cu desĕvêrșire?! Și apoi care cărturarŭ n'o scie, că clasa meseriașilorŭ este cea mai tare și independentă clasă de ómenĭ?

Decĭ pentru formarea acestei clase sĕ lucrămŭ cu toții, cu micŭ cu mare, căcĭ lipsa acesteia este tare simțită la poporulŭ românŭ. Căcĭ:

Astădĭ domnia și plugulŭ
Nu-sŭ bune ca mesteșugulŭ,
Măiestrulŭ lucră 'n căldură
Și-are parele destule,
Er plugaru 'n frigŭ și'n ploi
Și e plinŭ totŭ de nevoi.
De voițĭ bine sĕ fiă,
Invĕțațĭ vr'o măiestriă! —
Căcĭ de scii o măiestriă,
Ai cea mai mare domniă!
— Cum e adĭ și dăscălia?
Ea'i chiar gólă sĕrăcia:
Lucru greu, plată nimicŭ,
In totŭ ceasulŭ eștĭ calicŭ.
Apoi decâtŭ unŭ domnŭ micŭ,
Mai bin' măiestru voinicŭ,
Care lucră când voiesce
Si trăiesce boieresce. —
— Frațĭ Românĭ de omeniă,
De voițĭ bine sĕ fiă,
Dațĭ copii la măiestriă!!

8. Unŭ bunŭ mijlocŭ de a se scăpa omulŭ de multeorĭ dela „sapă de lemnŭ“ este și asigurarea contra focului. Nu arareorĭ omulŭ se scumpesce pentru 2—3 flor., dér întêmplându-se sĕ ardă, rĕmâne fără casă, fără mésă, ba de multe orĭ nu-i rĕmâne nicĭ chiar o bucătură de pâne, cum s'a întêmplatŭ acésta în Voila, Galațĭ și alte locurĭ. Câtu'i prinde însĕ de bine acéluia, carele în atare casŭ e asiguratŭ pre 100—200 fl. orĭ chiar și mai multŭ, îndată își face o casă și cele de lipsă, ca sĕ nu umble în ușile ómenilorŭ.

Decĭ nu potŭ din destulŭ sĕ îndemnŭ pe ómenĭ ca sĕ se asigure contra focului, căcĭ „nime nu scie astădĭ, ce va aduce diua de mâne,« și ce 'i se póte întêmplă.

O bancă onestă de asigurare este „Transilvania“ din Sibiiu, carea totdéuna a plătitŭ regulatŭ ómenilorŭ nenorociți prin focŭ și asigurațĭ la ea.

Nu trebue sĕ se ia nimenĭ după promisiunile la toțĭ jidovii din lume carĭ ne îmbie cu »asigurare“ și carĭ 'țĭ promitŭ cerulŭ și pământulŭ — până te apucă, dér întrebarea e, că ți-le potŭ da? Sciu ei ómenii noștri că „laudă mare, traistă gólă“ și trebue sĕ se feréscă de atarĭ înșelătorĭ.

9. Ca ómenii sĕ scape de multe rele, e bine ca în fiă-care comună sĕ se facă astfelŭ de „însoțirĭ“ séu »reuniunĭ,« membrii cărora sĕ se lege a se oprí dela unele și altele lucrurĭ rele și păgubitóre.

Astfelŭ de reuniunĭ sĕ fiă: se légă a nu mai întra în cârciumă, „gura iadului,“ a nu mai bea rachiu, a nu mai fuma tăbacŭ, carele încă nu-'i de nicĭ unŭ folosŭ, căcĭ cine are „pâne și mămăligă,“ décă va murĭ că nu

FOILETONŬ.

In ajunulŭ Anului nou.

Anulŭ nou e la pragŭ.

Tótă suflarea omenéscă aștéptă cu brațele deschise sosirea acestui óspe iubitŭ.

Elŭ se înfățișéză în fantasia poporului nostru adese-orĭ personificatŭ: este unŭ îngerŭ, care ne aduce darurĭ și manifestațiunĭ de iubire și fidelitate, este unŭ profetŭ, care predice tinerilorŭ sórtea viitorului.

Tóte inimile tinere aștéptă cu unŭ feliu de curiositate piósă sosirea acestui profetŭ închipuitŭ, a căruia cale o pregătescŭ cu rugăciunĭ și ajunurĭ.

Amĕsuratŭ fantasiei sale înalte, poporulŭ nostru mai vĕrtosŭ sĕrbătoresce prin o mulțime de obiceiurĭ. Anulŭ nou, care, ca profetŭ, arată tinerilorŭ ursita viitorului. Din aceste obiceiurĭ, practicate în preséra, respective în nóptea de Anulŭ nou, vomŭ aminti următórele:

Vergelatulŭ este cunoscutŭ în tóte părțile Ardélului locuite de Românĭ ca unŭ actŭ solemnŭ și misteriosŭ. De aceea pregătirea pentru vergelatŭ în anumite casurĭ se face cu anumite formalitățĭ.

Feciorĭ și fete se adună la unŭ locŭ. Fiă-care dice în sine câte unŭ „Tatălŭ nostru“, câte-o „Născĕtóre“, mai facŭ și câteva crucĭ, așa cam în ascunsŭ, apoi începŭ a vergela. Vergelatulŭ consiste din mai multe părțĭ:

Se iau mai întâi 10 séu mai multe óle, se punŭ pe masă întórse cu gura în josŭ, ascundêndŭ sub fiăcare ólă câte-unŭ obiectŭ: sub una se pune d. e. pâne, sub alta sare, apoi banĭ, cărbune, peptene etc. Tóte acestea se facŭ fără a vedé persona ce vré sĕ vergeleze. Ea vine apoi și ridică una din óle, décă sub ólă află pâne, bărbatulŭ (respective femeia, décă vergelatorulŭ este bărbatŭ) va fi bogatŭ, sare — va fi dragostea dulce, peptene — va fi bărbatulŭ colțatŭ etc.

Se punŭ pentru fiă-care persónă câte 2 frunde din planta așa numită Saschiu, orĭ în lipsa acesteia 2 fire de pĕrŭ de porcŭ, se așadă în vatra ferbinte a focului; décă uscându-se vêrfurile lorŭ se'ncovóiă unulŭ spre altulŭ — cununia e sigură, încovoiătura în partea opusă a unuia din fire indică necredința amantului séu amantei pe care o representă firulŭ.

Sĕ ia unŭ paharŭ cu apă „neîncepută,“ se sparge unŭ ou și se tórnă în elŭ. Décă până diminéța oulŭ se umflă și cresce afară din paharŭ (cu vêrfŭ), sigurŭ că'n anulŭ viitorŭ fata se va mărita, la dincontră, décă oulŭ se așadă pe fundŭ, speranța e perdută. Décă pe miedulŭ oului se presentă figura unui copilŭ, acésta indica rușinea fetei (o va rușina pățita), sicriulŭ indică mórte, etc. etc.

La medulŭ nopței fetele separate de feciorĭ plécă cu ochii închișĭ, fără a'șĭ întórce fața îndĕrĕtŭ, se ducŭ într'o grădină care are gardŭ cu parĭ. Numĕră, firesce cu ochii închișĭ, optŭ parĭ și alŭ nouĕlea representă pe mirele; își deslégă atuncĭ ochii și décă parulŭ este înalt dreptŭ, subțire și nedespoiatŭ de scórță, fata își face cruce și strigă cu bucuriă: „Ursita mea va fi: înaltŭ, avutŭ, subțirelŭ, ca cum ar fi trasŭ *printr'unŭ* inelŭ!« Décă parulŭ e strîmbŭ și nodorosŭ, bărbatulŭ va fi gârbovŭ, décă parulŭ e cu scórță, bărbatulŭ va fi bogatŭ fără scórță — sĕracŭ, micimea parului indică micimea bărbatului. Se înțelege că în casurile din urmă fata nu vestesce celorlalte ursita sa, ci se întórce supĕrată îndĕrĕtŭ. Parulŭ fiă-care și-lŭ légă cu ceva pentru ca sĕ'lŭ cunoscă în diua următóre. Se întorcŭ cu toții în casă. Ridŭ, glumescŭ.

Se începe după acésta vĕrsarea plumbului: Una din fetele mai harnice și mai cu curagiu plécă din casă în momentulŭ când cocoșulŭ vestesce medulŭ nopții. Ea merge cu unŭ vasŭ la riu orĭ la fântână ca sĕ aducă apă. In cale nu-i este permisŭ sĕ se uite îndĕrĕtŭ. Apa o ia cu fața întórsă spre rĕsăritŭ, vasulŭ trebue sĕ fiă cu gura largă pentru-ca deodată sĕ pótă ridica apa cu elŭ. Nicĭ unŭ picurŭ sĕ nu se pérdă din apă. Apa acésta se numesce *apă ne'ncepută* și are sirur
décă fata respectivă s'a ruga

„fuméză tăbacŭ,« lăsă-lŭ sĕ móră, fiă în numele Domnului......

10. Unŭ altŭ mijlocŭ puternicŭ, carele are sĕ scape pre locuitorii unei comune de multe rele, precum şi de ghiarĕle lipitorilorŭ perciunate, apoi şi de alte lipitorĭ fără de sufletŭ, este „înfiinţarea de magazine (grânăre) de bucate în fiă-care comună. Acésta are sĕ se întêmple aşa, că adecă în anii când suntŭ bucate mai multe, fiă-care locuitorŭ din comună — carele voiesce se înţelege, şi vĕdêndŭ că-i bine, vorŭ voí toţĭ — dă la magazinulŭ de bucate 1—2 séu chiar mai multe mĕsurĭ, carele adecă câtŭ póte — acelea apoi se înpartŭ în comună cu ceva crescere, dobêndă, totŭ de bucate, astădĭ cresce ceva, mâne ér aşa, şi în 5—10 anĭ ajunge magazinulŭ la o sumă însemnată de bucate.

Calculaţĭ şi vedeţí! — Ba în casurĭ de focŭ, inundărĭ (potopŭ) etc. scapă comuna de marĭ rele, ajutându-se locuitorii ei din magazinulŭ de bucate. Afară de aceea, acésta-i o avere naţională, carea nu incurge în punga unui perciunatŭ din Galiţia, carele după ce se „lucesce“ (înavuţesce) de pe spinarea şi din sudórea bietului poporŭ, ilŭ batjocuresce şi desconsideră, îşĭ bate jocŭ de datinele, portulŭ şi legea lui strămoşéscă.

Acésta sĕ le fiă tare la inimă tuturorŭ carĭ voiescŭ binele némului nostru.

Se mai potŭ afla şi alte multe mijlóce de a ajuta poporulŭ, facă-se orĭ şi ce, ce se va crede a fi bine şi potrivitŭ scopului, — numai sĕ se facă ceva.

Ér din partea despărţĕmintelorŭ »Asociaţiunei trans. pentru liter. şi cult. popor. rom.“, încă se recere ca sĕ desvólte mai multă activitate ca păn' acum. A sĕ aduna numai unŭ neînsemnatŭ numĕrŭ de ómenĭ la olaltă, a se încassa o şi mai neînsemnată sumă de banĭ şi în fine a se încheia unŭ procesŭ verbalŭ, şi afară de vorbirea directorelui alta sĕ nu se mai facă, asta nu-i destulŭ, asta-i prea puţinŭ.

Nu este de ajŭnsŭ potrivitŭ şi modulŭ de a se conchiema „adunările despărţĕmintelorŭ“ numai prin unŭ simplu „anunţŭ“ în diarele nóstre politice, sciindu-se că acelea lipsescŭ în cele mai multe comune.

Aşadéră mulţĭ individĭ ba chiar comune întregĭ nu sciu nimica despre ţinerea adunărilorŭ despărţ. şi prin acésta unii îşĭ scuséză neinteresulŭ lorŭ, ér alţii neparticiparea, decĭ ar fi de doritŭ, ca ţinerea »adunărilorŭ generale ale despărţ. Asociaţiunei transilv. pentru liter. şi cult. pop. rom.“, sĕ se facă cunoscută prin învitărĭ speciale, carĭ adresându se preoţilorŭ din fiă-care comună cu douĕ-trei Duminecĭ mai înainte, fiă-care preotŭ sĕ o publice acésta apoi de 2—3 orĭ înaintea bisericei, sĕ esplice scopulŭ adunărilorŭ, spunêndŭ poporului că se lucră pentru binele lui şi alŭ următorilorŭ sĕi, sĕ i învite a lua parte în numĕrŭ câtŭ sĕ póte mai mare: bărbaţĭ şi femei, şi cui îi dă mâna sĕ dea chiar şi numai câte 5—10—20 cr. orí câtŭ póte, că apoi numele acelora se va scrie în tóte »gazetele« şi va fi sciutŭ totdéuna; ér cine nu póte plătí nicĭ atâta, sĕ mérgă numai sĕ asculte, că *multe lucrurĭ bune şi folositóre va învĕţa.*

Făcêndu-se acésta, de sigurŭ, că „adunările despărţĕm.“ vorŭ fi mai bine cercetate — batarŭ de locuitorii comunelorŭ mai apropiate — décă spre scopulŭ acesta se va alege şi o di potrivitŭ de sĕrbătóre séu Dumineca.

In adunărĭ apoi sĕ se prelégă (cetéscă) una-douĕ séu şi mai multe disertaţiunĭ — décă va permite timpulŭ — carĭ vorŭ tracta cestiunĭ economice şi alte lucrurĭ, din carĭ apoi poporulŭ va trage învĕţătură şi folosŭ pentru viéţă.

Disertaţiunile, carĭ vorŭ fi de învĕţătură pentru poporŭ, sĕ se tipăréscă apoi în broşurĭ separate şi sé se împărţéscă între poporŭ. Acésta — după modesta'mĭ părere — sĕ se facă aşa, ca totdéuna disertaţiunile prelese în anulŭ acesta sĕ fiă gata tipărite pre adunarea din anulŭ următorŭ, când apoi sĕ se împartă tuturorŭ celorŭ presenţĭ, şi atuncĭ de sigurŭ că vomŭ atrage poporulŭ la adunările generale ale despărţĕm. Assoc. transilvane etc.

Ca însĕ sĕ se pótă lucra disertaţiunĭ bune şi folositóre scopului „Asociaţ. transilv.“ etc., sĕ se publice anume concurse cu micĭ premie, îndată după adunarea generală, ca pre adunarea viitóre sĕ fiă gata, sĕ se dée unei comisiunĭ spre censurare, cele mai bune apoi sĕ se cetéscă în adunarea generală şi în urmă sĕ se publice în broşurĭ separate (deosebite) şi sĕ se urmeze ca mai susŭ.

Acestea apoi sĕ se cetéscă şi esplice în prelegerile de véră, proiectate mai susŭ. Sĕ se mai pună micĭ premie pentru aceia, carĭ în comuna unde se va ţiné adunarea generală a despărţĕmêntului, vorŭ arĕta celŭ mai mare sporŭ în grădinăritŭ preste totŭ, în crescerea şi nobilarea vitelorŭ; în ordinea ce va domni în curte şi în tóte cele economice — încâtŭ sĕ pótă servi de modelŭ — şi aşa apoi urmându-se se vorŭ ajunge mai curêndŭ scopurile »Asociaţiunei“ nóstre.

Sĕ se pună premie pentru acei învĕţătorĭ séu chiar şi alţĭ bărbaţĭ, carĭ vor lucra mai multŭ la: cultivarea grădinei, adecă a legumelorŭ şi pomilorŭ; la lăţirea industriei de casă; cultura stupilorŭ etc. etc., precum şi pentru orĭ-ce întreprindere folositóre şi împreunată cu câştigŭ.

Sĕ se desemneze învĕţătorĭ destoinicĭ, ba şi preoţĭ — carĭ voiescŭ, — şi pregătindu-se cu disertaţiunĭ în formă de cuvêntărĭ bisericescĭ, ce au sĕ tracteze vr'unŭ ramŭ de economiă séu industriă, sĕ mérgă în mai multe comune şi în locŭ de bĕtrâna „căzaniă« — din care astădĭ poporulŭ nu mai póte trage nicĭ unŭ folosŭ — sĕ se cetéscă la înţelesŭ, şi sĕ se îndemne poporulŭ la ducerea în îndeplinire, arĕtându-se că urmândŭ aşa, venite marĭ póte avé. — Acésta sĕ se facă cu atâtŭ mai vêrtosŭ, că poporulŭ de multe — orĭ ascultă mai bucurosŭ, ce'i spune unŭ „domnŭ“ de departe, venitŭ anume spre acelŭ scopŭ, decâtŭ unulŭ cu carele este în tóte dilele şi cu care póte avea uneorĭ şi neplăcerĭ. Dér totodată şi preotulŭ locului încă trebue sĕ se pregătéscă cu atarĭ lucrărĭ, séu chiar sĕ le împrumute décă nu va puté face, neiertându-i póte chiar nicĭ timpulŭ acésta; de asemenea şi învĕţătorulŭ. Făcêndu se acésta, atâtŭ preotului câtŭ şi învĕţătorului le va cresce mai tare autoritatea, decâtŭ atuncĭ când vorŭ petrece cu poveştĭ în cârciumă la rachiu cu poporulŭ. Căcĭ în privinţa acésta poporulŭ nostru este fórte aspru în judecata lui.

In adunările despărţămintelorŭ sĕ se lucre mai cu zelŭ pentru înfiinţarea de „bibliotecĭ poporale“, înmulţindu se acestea din anŭ în anŭ prin disertaţiunĭ în broşurele, tipărite şi distribuite prin despărţăminte, precum şi prin alte scrierĭ folositóre poporului nostru.

Sĕ se lucre pentru înfiinţarea de „reuniunĭ“ contra beuturei de vinarsŭ, fumatŭ etc. etc. Sĕ se lucre pentru deschiderea (ţinerea) de prelegerĭ de séră pe timpulŭ iernei, despre a cărorŭ chiămare s'a vorbitŭ sub pctŭ 1 lit. a, b, şi c.

In legătură cu acésta comunele, unde are sĕ se ţină „adunarea generală a despărţĕm.,“ sĕ fiă avisate cu cu unŭ anŭ mai înainte, ca cu ocasiunea adunărei generale sĕ arangieze şi micĭ „esposiţiunĭ“, — se înţelege că numai cu obiecte manufacturalĭ (din lucrulŭ de mână) din acea comună, — în scólă séu în altă casă potrivită, precum cu lucrurĭ din industria de casă: cusĕturĭ, ţĕsăturĭ, chindisĕturĭ; legume, florĭ şi póme etc. etc. prin ce încuragiându-se cei carĭ producŭ lucrurĭ vrednuce de laudă — prin micĭ premie — se va da industriei nóstre unŭ mai puternicŭ avêntŭ, decâtŭ prin orĭ şi care altă încercare.

Făcêndu-se acestea, ba încă şi alte multe bune şi folositóre se potŭ face — atuncĭ de sigurŭ, că „adunările generale ale despărţămintelorŭ Associaţiunei transilvane pentru literatura şi cultura poporului românŭ“ vor fi precum şi mai bine cercetate, dér şi mai mănóse în lucrurĭ bune şi folositóre pentru poporulŭ nostru, la a cărui cultură şi bunăstare ţintescŭ a ajunge.

Incheindu-mĭ modesta lucrare şi mulţumindu-vĕ din inimă pentru atenţiunea dată, dorescŭ, ca prin acésta sĕ fi folositŭ şi eu batărŭ numai atâtŭ némului meu, câtŭ folosesce mica furnică statului sĕu.

Voila, la 1 Noemvre 1887.

Georgiu Dobrinŭ
diriginte scol.

Academia română

ne trimite spre publicare următórea comunicaţiă:

De mai mulţĭ anĭ *Academia română* îşĭ dă neîncetatŭ silinţe pentru a strînge câtŭ se póte mai multe documente de totŭ felulŭ, carĭ arŭ puté fi de folosŭ pentru studiarea istoriei naţiunei. Numai prin studiulŭ documentelorŭ se póte lumina şi înţelege trecutulŭ némului nostru.

Colecţiunile strînse până acum de *Academie* cuprindŭ peste dece mii documente de deosebite felurĭ: chrisoave, cărţĭ domnescĭ, cărţĭ de judecată şi de hotărnicii, anaforale, zapise, foi de zestre, şi altele.

Academia face apelŭ la toţĭ aceia, carĭ posedŭ documente şi hârtii vechĭ şi carĭ arŭ bine-voì a contribui la îmbogăţirea colecţiunilorŭ sale. *Academia* ar vedé cu cea mai viă mulţămire interesulŭ ce i s'arŭ arĕta în acéstă privinţă şi ar primi cu tótă recunoscinţa tóte documentele şi alte manuscrise, carĭ i s'arŭ dăruì pentru colecţiunile sale.

Se vorŭ da — când se va esprima dorinţa — dela *Cancelaria Academiei* copii în scrisóre modernă şi traducerĭ în limba română de pe originalele vechĭ, scrise cu cirilice séu în limbĭ străine, carĭ se vorŭ dăruì.

Tóte documentele şi manuscrisele, carĭ se vorŭ trimite sĕ se adreseze la *Academia română în Bucurescĭ.*

Viile mulţămirĭ ale Academiei către dăruitorĭ se vorŭ esprima şi prin „Monitorulŭ Oficialŭ«.

Preşedintele Academiei române: *Cogălnicénu.*
Secretarŭ generalŭ: *D. Sturdza.*

Esamenulŭ anualŭ

în temniţa (puşcăria) r. ung. din Braşovŭ.

De sigurŭ scie fie-care locuitorŭ alŭ oraşului nostru, cumcă în Uliţa funarilorŭ de susŭ se află unŭ institutŭ, care adăpostesce pe membrii rătăciţĭ ai societăţii omenescĭ. Cumcă în acestŭ institutŭ se află însă şi şcólă, de sigurŭ, este prea puţinŭ cunoscutŭ. Cum vine mai alesŭ puşcăria sĕ aibă şcólă? Necesitatea a cerut'o. Deja de 3 anĭ de dile s'a ridicatŭ în institutulŭ corecţionalŭ de aicĭ un edificiŭ de şcólă din partea Ministeriului r. u. de culte şi instrucţiune publică.

In acéstă şcólă funcţionéză 3 învĕţătorĭ: unulŭ maghiarŭ pentru Maghiarĭ, unulŭ românŭ pentru Românĭ şi unulŭ germanŭ pentru Germanĭ. In 28 Decemvre n. s'a făcutŭ esamenulŭ anualŭ sub presidiulŭ d-lui jude r. de tribunalŭ *Arzt,* fiindŭ de faţă şi d-lŭ procurorŭ r. ung. *Phleps,* d-lŭ consiliarŭ r. *Mayer,* d-lŭ parochŭ alŭ cetăţii Braşovului Părintele *B. Baiulescu,* d-lŭ adv. *S. Damianŭ* ş. a. Numĕrulŭ robilorŭ obligaţĭ la şcólă în etate de 14—40 de anĭ este cam de 80 până la 90. S'a esaminatŭ mai ântâi despărţĕmêntulŭ Românilorŭ, apoi alŭ Maghiarilorŭ şi în fine alŭ Germanilorŭ. Esamenulŭ tuturorŭ 3 despărţĕmintelorŭ a fostŭ o viă dovadă, de ce mare necesitate este acéstă şcólă şi ce resultate moralisătóre se ajungŭ prin aceea!

Greutatea în instrucţiune, provocată prin necontenita schimbare a elevilorŭ, s'a pututŭ observa prea puţinŭ. Scopulŭ şcólei este fórte nobilŭ, umanitarŭ; lucră în tăcere, dér cu folosŭ. Sĕ ia în vedere, pe lângă cultura materială, mai vêrtosŭ îndreptarea moralităţii şi a caracterului nenorociţilorŭ, pentru de a se puté da iérăşĭ societăţii omenescĭ ca membri folositorĭ. Reuniunea pentru sprijinirea robilorŭ, care există aicĭ în Braşovŭ de câţĭ-va anĭ, a datŭ viaţă acestei şcóle cu înaltă chemare, urmărindŭ unŭ scopŭ duplu, atâtŭ materialŭ, câtŭ şi moralŭ, care promite cele mai bune fructe pentru viitorŭ.

Ce privesce în deosebĭ resultatulŭ obţinutŭ cu despărţĕmêntulŭ Românilorŭ, merită tótă lauda conducĕtorulŭ acestui despărţĕmêntŭ d-lŭ învĕţătorŭ dela şcólele normale române de aicĭ George Moianŭ, care cu îndatinatulŭ zelŭ nu a cruţatŭ nicĭ o ostenélă întru instruarea acestorŭ nenorociţĭ şi astfelŭ — deşi a avutŭ a învinge multe şi marĭ greutăţĭ — a doveditŭ prea frumosŭ şi mulţămitorŭ succesŭ.

Unŭ óspe.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 11 Ianuarie. — Situaţiunea a devenitŭ aséră critică, deórece apa a ajunsŭ o înălţime ne mai pomenită, patru metri. Imprejurimea băii comunale este inundată.

BUCURESCI, 11 Ianuarie. — In préjma staţiunei rusescĭ dela frontiera Unghenĭ (Basarabia) trei regimente de Cazacĭ au ocupatŭ cuartire de érnă. (Publicată deja. —Red. „Gaz.“—)

BERLIN, 11 Ianuariu. — Astădĭ circulară de no[illegible] scirĭ despre unŭ atentatŭ asupra Ţarului. Scirĭ autentice lipsescŭ.

PARIS, 11 Ianuarie. — Camera alese preşedinte pe Floquet.

Parastasŭ.

Mâne Joi, la $3^1/_2$ óre după amédĭ, se va oficia în capela din Gróverŭ unŭ *parastasŭ* în memoria lui *Iacobŭ* şi *Andreiu Mureşianu.*

DIVERSE.

Darŭ papalŭ de anulŭ nou. — Comitetulŭ jubileului papalŭ din Roma face cunoscutŭ, că pentru toţĭ acei copii, carĭ pentru ântâia óră au vĕdutŭ lumina dilei în 1 Ianuarie, începêndŭ de Sâmbătă la miedulŭ nopţii, până Duminecă la medulŭ nopţii, şi carĭ ca bărbaţĭ trebue sĕ priméscă la botezŭ numele de Leo, ér ca femei numele de Leonida, s'a destinatŭ ca darŭ câte unŭ libelŭ de bancă cu depunerĭ de câte 100 lire (francĭ) spre fructificare. Cererile cu documentele necesare pentru acésta suntŭ a se adresa numitului comitetŭ în Roma.

Cununiă. D-lŭ *Eugenŭ Bianu* şi D-şóra *Ludovica Iulianŭ* îşĭ vorŭ serba cununia în 10 Ianuariu 1888 în Frata. — Felicitările nóstre!

---

cuvenitŭ şi a ajunatŭ întrégă diua ajunului de Anulŭ nou, şi în fine, décă ea la întórcere spre casă nu şĭ-a întorsŭ privirea îndĕrĕtŭ. Fiă-care persónă varsă câte trei linguriţe de plumbŭ topitŭ în apa acésta; figurile ce şĭ-le face plumbulŭ în apă indică viitorulŭ junelui. Décă plumbulŭ arată figura unei bisericĭ, cununia e apropiată; sicriulŭ vestesce mórte, copilulŭ — ruşine... etc. Se află de obiceiu câte-o femeă mai bĕtrână care interpretéză tinerilorŭ însemnătatea figurilorŭ.

Prin acésta se încheiă misteriele nopţii Anului nou.

Nóptea acésta lasă cele mai puternice impresiunĭ asupra tinerimei superstiţióse. Fiă-care aştéptă cu dorŭ şi curiositate ascunsă sosirea dilei de Anulŭ, nou pentru-ca sĕ conchidă din presemnele ce i se arată, décă bucuria orĭ întristare i se prevestesce.

Aprópe de revĕrsatulŭ dilei sgomotulŭ din satŭ încétă cu desĕvêrşire, colindătorii se împrăştiă la casele lorŭ, cânii încétă a mai lătra, şi o linisce completă cuprinde uliţele şi casele satului.

Numai ângerulŭ de Anulŭ nou mai străbate încă pe sub perinele copiilorŭ şi prin dulapurile iubitelorŭ ca sĕ le ducă darurile obicĭnuite.

— *m.—r.* —

Cursulŭ la bursa de Viena

din 10 Ianuarie st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	97 90	Bonurĭ croato-slavone	101.—
Rentă de hârtiă 5%	83.30	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	94.50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	134 50	Renta de hârtiă austriacă	72.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110 50	Renta de arg. austr.	81.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—	Renta de aurŭ austr.	110 15
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.50	Losurile din 1860	134.75
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	102 50	Acțiunile băncei austro-ungare	871 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	101 50	Act. băncei de creditŭ ung.	274.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 50	Act. băncei de creditŭ austr.	217.50
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 95
		Napoleon-d'orĭ	10 04
		Mărcĭ 100 împ. germ.	62 37
		Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Cursulu pieței Brașovŭ

din 12 Ianuarie st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.45	Vĕnd.	8.47
Argint românesc	»	8.42	»	8.45
Napoleon-d'orĭ	»	10.00	»	10.03
Lire turcescĭ	»	11.35	»	11.37
Imperialĭ	»	10.35	»	10.38
Galbenĭ	»	5 90	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.-
» » » 5%	»	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	6½—8% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-niĭ abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiuneĭ sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatuluĭ poștalŭ și numeriĭ de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acum.

Domniĭ ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINIST. „GAZ. TRA." NS*

Tiporafia ALEXI, Brașovŭ.